Du vil ikke tro på, hvad der netop er sket i verden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. jan., 2018 – Hvis du bor i USA eller Europa, vil du ikke tro på, hvad der netop er sket i verden! – For du kan ikke læse eller høre noget om det.

Den franske præsident Emmanuel Macron har, under sit besøg til Kina, netop indgået en forpligtelse: Frankrig vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturplaner i hele Eurasien og Afrika. Han og den kinesiske præsident Xi vil især fokusere på fransk-kinesisk samarbejde omkring udvikling af nukleare teknologier for at levere energi til verdens økonomier.

Det er den samme, store, kinesiske »Marshallplan«, du har hørt om; hvordan den »ikke spiller efter vore vestlige regler« for gennemskuelige projekter – det er bare Kina, der prøver at dominere asiatiske og afrikanske nationer, og skinne på Vesten.

Ikke alene er 16 lande i Øst- og Centraleuropa allerede entusiastiske for at deltage i denne kinesiske «Nye Silkevej«; nu er det samme tilfældet for en af Vesteuropas betydelige magter – Frankrig, et permanent medlem af FN’s Sikkerhedsråd.

Og invitationen til USA om at gå med i Bælte & Vej Initiativet er vidt åben.

Et initiativ for infrastruktur er lige præcis det, USA har ventet på, lige siden Donald Trump fokuserede sin præsidentkampagne på dette. Det er lige til at plukke: Bælte & Vej Initiativet. Bare spørg Vest Virginias guvernør.

Mens vi taler om præsident Trump: Du ville ikke tro på, at Sydkoreas præsident netop i går gav *ham* kredit for at muliggøre de nye forhandlinger mellem Nord- og Sydkorea – en

bekræftelse af præsident Trumps egen påstand.

Den samme præsident Trump, der, ved du nok, udveksler barnlige fornærmelser med Nordkoreas Kim og bringer os alle til randen af atomkrig, mens gode mennesker alle sammen ønsker forhandlinger? Han fik tilsyneladende sat fredsforhandlingerne mellem de to Korea'er i gang, og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in sagde, »Jeg ønsker at vise min taknemmelighed« for det over for Trump. Præsident Trump blev trods alt valgt, fordi han sagde, han ønskede at afslutte Amerikas evindelige oversøiske krige, såvel som også at genindustrialisere Amerikas økonomi. Heraf kommer det, at man nu i et helt år har forsøgt at drive ham ud af embedet.

Du ville ikke tro på noget af dette, hvis det er din sædvane at konsultere nyhedsmedierne i Europa eller USA. Du ville ikke tro på, at det var *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, der for 30 år siden fremlagde konceptet for denne Eurasiske Landbro for stor infrastruktur, og som for 20 år siden kaldte det den »Nye Silkevej«; at LaRouche indledte fremstødet for at genindføre Glass-Steagall og bryde Wall Street op, tilbage i 2007, før krakket; at disse handlinger er blevet forklaret i LaRouches »Fire Nye Love til nationens redning« fra juni 2014.

Det er LaRouche-parret, som »ingen lytter til«. Deres oprindelige koncept for den Eurasiske Landbro fra 1989 tilbydes nu USA i form af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee har været i gang med at mobilisere med et »Mueller Dossier«, for at forsvare præsident Trump mod kupforsøget med »Russiagate«.

Nu mobiliserer de med massecirkuleringen af brochuren for LaRouches »Fire Love: Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«, der netop er uddelt til hvert enkelt medlem af USA's Kongres. Hvis der skal være tale om et »infrastrukturinitiativ« fra præsident Trumps State of the Union-tale, så er dette den

eneste måde, det vil ske på.

Gå med i denne mobilisering; støt den. Du vil ikke tro på, hvad der kan ske.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron besøgte terrakottahæren , der er begravet sammen med kejser Qin, i Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunkt for den antikke Silkevej.

Silkevejsånden inspirerer Frankrigs Macron; Vil den nå Berlin og Bruxelles? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Instituttets Internationale Webcast, tors., 11. jan. 2018 kl. 18 dansk tid

http://newparadigm.schillerinstitute.com/

Med indledningen af sit tredages besøg til Kina erklærede Frankrigs præsident Emmanuel Macron, at Kina, med sin genopfindelse af den gamle Silkevej, som han kaldte for en »skat for civilisationen«, har »gjort en drøm til virkelighed«. Med Kina, der har løftet 700 million mennesker ud af fattigdom, sagde han, kan kineserne nu komme til Europa for at være med til at præstere det samme dér. Husk, understregede Macron, at Bælte & Vej Initiativet (BVI) virker begge veje. »De gamle Silkevejsruter var aldrig blot kinesiske. Disse ruter kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'«.

Disse ord giver genklang af en opfordring, som Helga Zepp-LaRouche kom med for en uge siden i sit ugentlige webcast, da hun opfordrede de europæiske regeringer til at blive aktive deltagere i BVI-projekter sammen med Kina for at adressere de voksende niveauer af fattigdom i Europa. Fr. Zepp-LaRouche understregede, at, som følge af den kinesiske præsident Xi Jinpings økonomiske politikker, lever der nu langt færre mennesker under fattigdomsgrænsen i Kina end i Europa. I dag bemærkede hun, at Macrons budskab fra Kina vil sende chokbølger gennem verden, da det repræsenterer en politisk vending. Dette er især en advarsel til Berlin og Bruxelles, da disse hovedstæder fortsat stædigt og tåbeligt står imod potentialet for samarbejde med Kinas »win-win«-politik, der er i færd med at vælte den geopolitiske imperiedoktrin.

Med den intensiverende kamp i USA for at besejre de neokonservative, med disses hysteriske og farlige nostalgi for en unipolær verden, der er ved at forsvinde, og som defineres af geopolitisk konfrontation, demonstrerer Macrons promovering

af »Silkevejsånden«, at der er en ny dynamik, der former politikken i verden. Schiller Instituttet og fr. Zepp-LaRouche personligt har været de førende fortalere for dette nye paradigme.

Kinas præsident Xi: Den franske præsident Macrons besøg hæver relationer op på et nyt udgangspunkt

10. jan., 2018 – Den kinesiske præsident Xi Jinping og den franske præsident Emmanuel Macron aftalte at opgradere deres omfattende strategiske partnerskab under den franske præsident Macrons besøg til Kina, 8.-10. jan.

Xi opfordrede Frankrig og Kina til at intensivere samarbejdet inden for traditionelle områder, såsom kernekraft og rumfart; at dyrke nye vækstområder for samarbejde og at samarbejde omkring landbrug og fødevarer, sundhed og mere endnu, rapporterer *Xinhua* i dag.

Xi erklærede, »De bilaterale relationer står nu ved et nyt udgangspunkt. Kina er parat til at fremme udvekslinger og fremme gensidig tillid og samarbejde med Frankrig, med det formål at indsprøjte en ny impuls i udviklingen af det kinesisk-franske, omfattende strategiske partnerskab«.

Xinhua rapporterede, »Xi understregede, at de to lande fuldt og helt bør udvikle den ledende, politiske rolle, som spilles

af diplomati mellem statsoverhoveder, samt promovere kommunikation mellem regeringer, lovgivende organer, politiske partier og militæret i de to lande«. Xi forklarede yderligere, »De to lande bør gribe de muligheder, der er skabt af Bælte & Vej Initiativet og gennemføre praktisk samarbejde inden for rammerne af Bælte & Vej, med det formål at promovere velstanden i Eurasien«.

Han fremhævede ligeledes fordelen af tættere, kinesisk-franske relationer for den strategiske stabilitet og sagde, »Vi to lande bærer, som permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, et stort ansvar for global sikkerhed«.

Præsident Xi gentog, at Kina er en fast tilhænger af europæisk integration og vil fortsætte med at tilpasse sin strategi med den europæiske side, samt intensivere et gensidigt fordelagtigt samarbejde for yderligere udvikling af Kina-EU-partnerskaber for fred, vækst, reform og civilisation. Efter forhandlingerne overværede de to statsoverhoveder underskrivelsen af dokumenter for bilateralt samarbejde inden for kernekraft, miljøbeskyttelse og finanssektor.

Om mellemfolkelige udvekslinger sagde præsident Xi, at begge lande bør bruge Beijing Vinter-OL 2022 og Paris Sommer-OL 2024 som muligheder for at intensivere sportssamarbejdet og fremme turisme og udvekslinger mellem ungdommen.

Efter sit møde med præsident Xi, mødte den franske præsident den kinesiske premierminister Li Keqiang og toplovgiver, formand for den Nationale Folkekongres' Stående Komite, Zhang Dejiang, tirsdag eftermiddag. Efter mødet sagde premierminister Li, »Kina vil fortsætte med at intensivere reformer og åbning, samt yderligere lempe adgangen til markeder«. Macron sagde til Li, at Frankrig er parat til at samarbejde med Kina omkring videnskab og teknologi, kunstig intelligens, luftfart, kernekraft og landbrug.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping, venstre, og den

franske præsident Emmanuel Macron inspicerer en kinesisk æresgarde under en velkomstceremoni i Folkets Store Hal, Beijing, tirsdag, 9. jan., 2018.

Frankrigs præsident Emmanuel Macrons officielle besøg til Kina: Tale i Xi'an

Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at indlede sit tredags officielle besøg til Kina i byen Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunktet for oldtidens Silkevej; han holdt her en fem kvarter lang tale med titlen: Kinas Nye Silkeveje, en ny betydning og en ny grammatik hen imod en fornyet verdensorden og en drøm for menneskeheden.

Her følger en ikke-officiel, uredigeret engelsk oversættelse, vi har fået fra vores søsterorganisation i Paris:

(Foto: Emmanuel Macron (midt) og hustru Brigitte Macron besøger byen Xi'an i det nordlige Kina, 8. jan., 2018.)

Macron DOCUMENTATION:
Macron Speech in Xian: The New Silk Roads of China, a New Meaning
and a New Grammar towards a Renewed World Order and Dream for Humanity.
PARIS, Jan. 9 – Macron started his presentation at Daminggong Palace by describing beautifully the special quality
reached by relations between France and China at some points in
history. (The translations are not official–ed.) "For a long

time, the French nation has contemplated itself in the mirror of China, a China which brought together thought, poetry, art, reflections on war, on power, on human life, as well as a world of imagination around adventures and trips of extraordinary merchandises and singular discoveries." The China of merchants discovering with Marco Polo the treasures of a mysterious and poorly understood civilization, travelling on those Silk Roads, to which you give today a new meaning and a new grammar. Imagine those caravans arriving at the oasis of Dunhuang, treasure of your civilization, in the midst of sand dunes echoing. Among the merchandise exchanged also came certain thoughts, words, customs which rapidly would take over the globe, faster than marching legions. They brought objects and products which France and other countries loved. Not the ephemeral time of a fad, but with the intensity of a discovery that integrated our own historical patrimony. There is not a royal chateau today that doesn't have a Chinese salon, no artists, artisans or engineers who have not been fascinated by the styles and techniques from China … to this day because China is a country of inventors and engineers which is always inventing the future."

He then attacked the theory that China would be a "inscrutable continent." "We need humility, and a long but respectful and reciprocal dialogue, and friendly curiosity. We find beautiful what you find beautiful and have a common attachment to historical sites." We share a common sense of the history of the world and of the people. General de Gaulle in reestablishing relations with China in 1964 made "a choice of

reason," but also a "choice of evidence." France and China are not only two nations, he said, but two civilizations, because both share a certain conception of man.

Humanity is today at a crossroads, and its future is at stake, and in this context, China and France "have a common destiny."

The key notions around which this relationship must be built are three: intelligence, justice, and balance.

INTELLIGENCE: We need shared intelligence, he said, to create a better world and to fight all forms of obscurantism: Islamic terrorism, blind nationalism which lead to war, isolationism, a vain attempt to protect oneself from the world.

Intelligence to overcome fears "which exist in Europe against China. In one generation you had the energy to become one of the main world powers and now you have the ambition to go beyond. The rapidity of that change can provoke fears…. The only way to overcome is to work to understand what the word 'power' means for each of us."

By intelligence, he means more education for all the citizens, but also a joint partnership on digital technologies and artificial intelligence. China has 37 million university students, the Confucius Institutes, artists, massive investment in new, digital technologies and artificial intelligence. France is also moving in that direction. "Even though we are known here for our art of living, gastronomy, and romanticism, we are also a digital power, energy transition, artificial intelligence, innovation, research, industry, a financial industry," stressed Macron.

We will be stronger if we lead this fight for "intelligence" together, he stressed, proposing first to multiply cultural

projects such as the permanent exhibit on the Han Dynasty at the Paris Asian museum, Musée Guimet. Macron proposed also to create "a great European Sinology institute," and to found new partnerships on innovation, digital, and technologies. For this we need creative individuals, numerous, and free innovation. The strength of your country, is that you have millions of people who are creative individuals. Also partnerships on energy transition, medical innovation, innovation in agriculture and food industries, to ensure our food sovereignty. Encourage also the teachings of languages, in particular French.

JUSTICE in the crisis of global capitalism.

The 2nd pillar, is the fight for justice, and first of all, social justice, said Macron recognizing that China has succeeded in pulling some 700 million out of poverty in the last decades.

This is a challenge for France, confronted to mass unemployment but also to the whole world is undergoing a crisis of globalized capitalism which has led to an explosion inequalities and to the concentration of wealth, over the last ten years.

JOINT DEVELOPMENT IN AFRICA, overcoming the "unilateral imperialism France once experienced."

Macron argued for France and China to work together in Africa, where China has invested a lot in recent years in infrastructure, on raw materials with a strong financial strike force that European nations don't have. But France has a historical and cultural knowledge of Africa which are

important
for the future. He called on launching projects together there which are really useful to the growth of the continent, sustainable financially and not to reproduce the errors of the past, i.e., creating financial and political dependency under the
pretext of development. Tomorrow the Agence Française de Développement, and the China Development Bank will sign a contract on this basis. “France has experienced a unilateral imperialism which sometimes lead to the worst” and today as these
New Silk Roads are being launched, the partnership between France
and China can avoid those errors.
Macron invited China to join the conference on partnership in education France is organizing next February in Dakar, Senegal
so to give another face to those Silk Roads where immense work has been done in infrastructures and economic development.
BALANCE: a new world equilibrium from which China will not be excluded.
Finally, the last pillar Macron called for is one of reaching a balance, a kind of new world order from which China will no longer be excluded.
The histories of both countries have been sometimes made of “tensions,” of “periods of hegemony,” and of “imperial wills, each in its own manner, maritime or continental,” he recognized,
stating, however that what unites France and China is their connection to the world, their claim to universality.
“We live in a world where the equilibrium was thought more than 60 years ago, at the end of one of the world conflicts we have undergone, where barbarianism struck at the heart of Europe.
We structured globalization with a notion of international law,
and international structures of which China is at the heart

of,
like we, as a permanent members of the Security Council, but where, I know, China sometimes has the feeling of having been left outside," a feeling that "this postwar order is a Western order not really made for us. And sometimes the Western powers have contributed to develop that sentiment."
"We are living today through a crisis of this contemporary world order which has been weakened by the emergence of authoritarian powers, because nuclear proliferation has reemerged
and grasping its outlines, and that contemporary capitalism is being overwhelmed by its own excess and is producing the social
inequalities, I alluded earlier, or the climate inequalities we're
experiencing."
In this context, Macron raised the geopolitical problems in the world, North Korea, international terrorism, the Middle East.
On the Korean crisis, he praised China's contribution to help solve the problem and that it has more leverage, but committing France to a negotiated solution to the crisis. In the
fight against terrorism, he said that he expects terrorism to rebound in Asia, after having been eliminated in the Middle East.
On these questions, Macron made a {mea culpa} for France and the West's role in the destabilizations Libya and Iraq, and committed himself never to use force against people's sovereignties.
"From Central Asia to Southern Asia, there are numerous threats which can weaken the while continent. It is therefore our
responsibility to fight together against them, building also political solutions to the conflicts and drawing the lessons of
past errors. I want to say this very clearly: I think there

must
be a community of views concerning how to solve those conflicts.
In each country where divisions exist, where authoritarian regimes are deployed, where sometimes the worst is on hand, France will not defend military solutions which will act against
people's sovereignty. We will do everything to work with civilian
societies and with our friends to bring about pluralist political
solutions that will allow all people at the same time to respect
one another, to eradicate terrorism, and also to build durable political solutions.
"We must draw the lessons of past errors. Every time we tried to impose the truth or the law against the people themselves, we were wrong and sometimes even produced worse situations. Such was Iraq, or Libya today. We need to work
together to develop the respect of sovereignty of the peoples…." He expressed the wish in this respect that both can work together toward "inclusive" political situations in Libya or
in Syria in the coming months, and called to jointly fight against the sources of terrorist financing. This is the aim of a
conference which will occur in Paris in April which is open to China as well.
Macron called for China and France to define themselves as powers "for multilateralism," a notion defied today by a "more and more straightforward demands for a unilateralism which puts
into question the intangibility of borders, such as in the annexation of Crimea, or the principle of international law as was the case in the question of Jerusalem," i.e., Russia and the

U.S.
“Multilateralism must thus be profoundly reinvented on the basis of this notion of equilibrium that we have. Some say in China that the rules presiding over international relations have been written thus far by the West. To that I respond very soberly that history sets a frame but does not necessarily impose it upon us. Our two millenary nations have survived because they were always able to reinvent themselves, suffer history sometimes, invent often, accept difficult periods but seize the opportunities to grow and radiate.”

Against Geopolitics, Harmony

“With the more important place a country occupies, comes also greater responsibilities. The multilateralism which must be redefined implies finding balanced cooperation to be invented for this new opening century. There should be neither a disguised supremacy, nor a conflict between competing supremacies. All our art, if I can use that word, will not be an art of war but an art of balanced cooperation in order to ensure in the geostrategic, political and economic, level the harmony our world needs.
“If the multilateralism that we have is challenged and if China wants to engage in this battle, the conclusion is for me very clear. It is up to Europe and Asia, up to France and China, to define and propose together the rules of a game in which we will all win, or we will all lose. I have come thus to tell China my determination to have the Euro-Chinese partnership enter

into the 21st century with this new grammar we must all define together. Europe will engage resolutely in this strategy because
it is conscious of its role in the century to come.”

Europe and the Silk Roads

“Europe is back,” claimed Macron, and saying that it is so “because some of us want to give it a perspective of medium term,
10 to 15 years to rebuild a sovereign, united, democratic Europe
which will be an economic, social environmental, and scientific
power able to dialogue with China and the U.S.” He continued, “We
are working with the German Chancellor, and number of other European leaders for a project aimed at providing the heart of Europe with the elements of sovereignty and the year 2018 will be
a turning point in this respect. …
“I want you to understand something today: France is here, becoming transformed in depth and wants to be that country of dialogue and construction of a new partnership for the 21st century with China. With it, Europe is back and wants, through the building of its own power, to build a balanced cooperation with China in the coming century.
“It is through honest, loyal and readable dialogue that we will be able to progress. … It is a trust build by trial and error methods. It is to decide to make a step, then another and
that we decide together, and that there is no lasting friendship
if it doesn’t follow this road. … It is in this same spirit that I wish for us to advance on those Silk Roads. Indeed, One Belt, One Road is the perspective that China gave itself and that

it has proposed to the world. And when a proposal is on the table, it is not my habit not to discuss it. I understand the opportunities for China, on the economic level for finding new markets internationally; on the political level in order to open
up regions hit by underdevelopment; on the diplomatic level, to
stabilize trade in fragile regions where there are states in difficulty…; on the cultural level since it's a matter of exerting a leadership with the force of new ideas."

The Silk Roads Must Be Shared Roads

"I think that the initiative of the New Silk Roads can meet our interests, those of France and of Europe, if we give ourselves the means to really work together. After all, the Silk
Roads, were never purely Chinese, If I'm honest. When we talk about the Maritime Silk Roads they were first Portuguese. On land, they went through Central Asia, Iran, Iraq, Tyr, and Antioch and in so doing they were Sino-European. The genius of the first Silk Roads was to have reinvented often the European routes to make the Chinese. … I'm trying to say that those roads are simply consubstantial, those roads are always shared.
And if they are routes, they cannot be only one sided. They must
go back and forth."

I Am Ready To Work with the New Silk Road

"I am thus ready to work to the announced objectives. The programs of road, railway, airports, maritime, technological along the Silk Roads can bring elements of response to the deficit in infrastructure, especially in Asia, and to create perspectives in sectors such as transport, water management, wastes, durable cities, green economy. The bringing in common of

our financial resources, public and private, for trans-border projects can reinforce the connectivity between Europe and Asia
and beyond the Middle East and Africa, contribute to better integrate, structure, open up by trade and growth.
“They will do even better and the city of Xian is the living example. Those first Silk Roads brought here Buddhism, Islam and
Christianity. Those roads will lead to cultural, educational exchanges and to profound transformations in the countries they
are crossing. It is a matter of giving ourselves a perspective at
a moment when then shared epical stories, are so cruelly absent
in the world. I must say, it is one of the great merits of those
Silk Roads proposed by Xi Jinping. Those Silk Roads reactivate the imagination of a new civilization, of fruitful exchanges of
shared wealth and they show to all those who thought that we were
in a tired, post-modern world, where the great epics were forbidden, that those who decide to live great epics can make the
others dream as well. I believe profoundly on great epical stories. It is up to France, and with it, to Europe to contribute
its own part of imagination to this proposal and to work at it in
the months and years to come. …
To create balanced cooperation, “I believe that to progress towards those objectives that we share, we must give ourselves also the good rules. … They must respond to objectives, that assign ourselves as common goods. … They cannot be the routes of a new hegemonism, which would make vassals of the countries they cross. They must contribute to the intelligence of the

21st
century.” Among the new rules: those of “transparency, interoperability, opening of public markets, respect of competition, intellectual property, sharing of risks, that we deal with already together in the framework of the G20. The respect for those principles is obviously essential, simply because they allow for a mutually beneficial partnership, and an
increased financial sustainability and therefore success of the
projects engaged. …
“This will be the object of my exchanges with President Xi Jinping to define the trust agenda that I want that we put together.
“I know some will say that this trust agenda must be one to create an equilibrium between a developed country and a developing one. But China is no longer a developing country; it
is a country, which is bypassing that largely. And therefore, we
must reinvent here also the terms of a new relationship, and the
Silk Roads are the expression of that new relationship of China
to the world.
“I propose to identify very concretely the political framework in which we can build that partnership, that cooperation and common strategy … I am convinced profoundly that if Europe and China know how to establish that goal together, … this initiative could be the occasion of relaunching very pragmatically the multilateralism which is today
lacking in concrete realizations.
“I am ready to play a key role in this direction making sure that the European countries progress in unity, because China needs to have a solid interlocutor to exchange and build its own

initiative. I want the Silk Roads to not limit themselves to economic questions but be enlightened in Europe by a deep comprehension of China. All the resources must be used to this end, from the editing world to the world of theater and cinema;
from the French Sinology school, pioneer and recognized, to the
world of arts. You have understood it, my will is indeed, in that
framework, that France and Europe take full responsibility and meet the proposal offered by China."
Macron continued that a few days ago he visited the panda offered by China to Mrs. Macron and other than pleasure he and his family got from this, he looked closer to see if something there could inspire his trip to China and he didn't have to look
for a long time, he says: "His very name enlightened me. The little panda's name is indeed Yuang Meng, 'the realization of a
dream.' We live in a world where France and China can allow themselves to dream together."

Macron: I Will Come to China at Least Once a Year

"Trust is built progressively. I know that also the word for wisdom in Chinese is 'to listen.' Therefore I have decided to adopt a method: To say things as I said them to you today, to try
define an objective as we will try to do with President Xi Jinping, and in trust, with method, to listen, to propose, to progress and build trust.
"At the heart of our two nations, the élan grows, which will make the world of tomorrow a world at the level of the challenges
of humanity. It is this élan that I want to share with you, tie
with you, build with you. Our grand past gives us an

insatiable
taste for the future and this future awaits us. It needs France,
Europe, it needs a China respected and listened to. We are the memory of the world, it is up to us to decide to be the future.”

Vi afholder politisk orienteringsmøde tors. 11. jan. kl. 19

- på vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg.
- Kom og deltag i diskussionen, eller deltag over Skype/telefon:
- ring 53 57 00 51

Amerikanere skal vide, hvad Macron har gjort

Leder fra LaRouche PAC, USA, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron har med sin tale, som han holdt i byen Xi’an på første etape af sit besøg i Kina, udløst en særdeles signifikant intervention i det næsten universelle idioti, som dominerer den Europæiske Union. For at skabe en transformation af denne art kræves der, for det første, en

erkendelse af den rædsel, der nu dominerer de politiske og økonomiske omstændigheder i Vesten, samt ligeledes den degenererede tankegang hos eliten, medierne og en stor del af befolkningen i Europa og USA. For det andet, så kræves der en erkendelse af det historiske Nye Paradigme, som Kinas Nye Silkevej har udløst. For det tredje, så kræves der en vision for at se, at, at få Europa og USA til fuldt og helt at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ sådan, som næsten hele resten af verden har gjort, giver det nødvendige grundlag for at skabe den nye verdensorden, baseret på fred og udvikling.

Og Macron har taget et betydningsfuldt skridt til at opnå disse tre forholdsregler – selv om man bestemt ikke ville vide noget om det ved at læse den vestlige presse.

Med hensyn til det første punkt, så bemærkede Macron, at Kina »har lykkedes med at løfte 700 million mennesker ud af fattigdom i de seneste årtier. Dette gælder også for Frankrig, hvor vi konfronteres med massearbejdsløshed med den bydende nødvendighed af at give et fremtidsperspektiv til en hel sektion af vores befolkning; men det er en udfordring for hele verden, der i dag lever i en krise som følge af globaliseret kapitalisme, der, i de seneste årtier, har fået sociale uligheder og koncentrationen af rigdom til at eksplodere«.

På den strategiske side sagde Macron, at Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som Frankrig og andre europæiske magter fører i Afrika og andre steder, og tilføjede: »Vi må lære af fortiden. Hver gang, vi forsøgte at gennemtvinge 'sandheden' eller 'loven' imod selve befolkningen, var det forkert, og vi har undertiden frembragt en endnu værre situation – som i Irak, eller Libyen i dag. Vi må samarbejde for at udvikle respekt for folkets suverænitet.«

Han talte direkte imod det geopolitiske paradigme, der dominerer vestlig tankegang: »Der bør hverken være en overhøjhed i forklædning eller en konflikt mellem

konkurrerende overhøjheder. Al vores kunst, hvis jeg må bruge dette ord, vil ikke være krigens kunst, men en samarbejdets kunst, der er afbalanceret med det formål, på det geostrategiske, politiske og økonomiske niveau, at sikre den harmoni, vores verden har brug for.«

Han refererede til Vesten som en »træt, postmoderne verden, hvor de store heltedigte blev forbudt«.

Og det vigtigste af alt: Macron identificerede den Nye Silkevej som den forbindelse, der er nødvendig mellem alle folkeslag for at opnå denne nye verdensorden. »Jeg mener, at initiativet med de Nye Silkeveje«, sagde han, »kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen … Det er op til Europa og Asien, op til Frankrig og Kina, at definere og foreslå reglerne for et spil, i hvilket vi alle vil vinde, eller alle vil tabe. Jeg er således kommet for at meddele Kina min faste beslutning om, at det euro-kinesiske partnerskab skal entrere det 21. århundrede med denne nye grammatik, vi alle i fællesskab må definere.«

Han hyldede Kina for dets arbejde i Afrika, hvor »Kina i de senere år har investeret kraftigt i infrastruktur og råmaterialer med en finansiel styrke, de europæiske lande ikke har.« Han opfordrede til fransk-kinesisk samarbejde i Afrika, for at »udføre projekter, der virkelig er nyttige for kontinentet og finansielt bæredygtige – for det er dér, fremtiden ligger, for vi må ikke reproducere fortidens fejltagelser, der skabte politisk og finansiel afhængighed, under påskud af udvikling.«

Det meste af den vestlige presse fremstiller på tåbelig vis dette som »anti-Trump«, eller som et foredrag for Kina om at åbne sine markeder, hvis pressen da overhovedet dækker besøget. Dette demonstrerer så igen, at vestlige ledere og deres medietalspersoner ikke er villige til, eller i stand til, at lægge deres geopolitiske briller, og deres mentalitet

med darwinistisk nulsumsspil, væk.

Med en refleksion over Macrons ekstraordinære besøg bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at de nationer, der ikke tilslutter sig den Nye Silkevej, vil blive ladt tilbage i historien. Og dog blæser der en vind af historisk forandring i retning af dette nye paradigme. Præsident Trump har omfavnet Kinas afgørende rolle i historien og for fremtiden; den japanske premierminister Shinzo Abe har forpligtet sig til at finansiere projekter i fællesskab med Kina langs den Nye Silkevej; og nu bryder Frankrig ud af modstanden mod den Nye Silkevej, som kommer fra EU, og fra Tyskland i særdeleshed.

Vi bringer i dag ligeledes en national erklæring fra LaRouche PAC: LAROUCHE PAC's INTERVENTION I USA's VALG 2018 – KAMPAGNEN FOR AT VINDE FREMTIDEN, som vil blive præsenteret til institutioner i hele landet, med det formål at samle valgkredsenes organisationer bag LaRouches Fire Love som basis for at genoplive den amerikanske økonomi, og for at gå med i den Nye Silkevejsproces for global udvikling.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (højre) mødes med sin franske modpart, Emmanuel Macron, i Hamburg, Tyskland, 8. juli, 2017. (Xinhua/Li Xueren)

LaRouche PAC's intervention i Valg 2018 – kampagnen for at vinde

fremtiden

9. jan., 2018 – LaRouche PAC har udgivet følgende erklæring i dag, til massedistribution:

Vores fremtid vil blive bestemt af valgene i 2018. Ingen af de to partier har et program for på fundamental vis at føre nationen fremefter, og da slet ikke for blot at sikre vores overlevelse på kort sigt. LaRouche PAC fremlægger den følgende politiske platform, og vi annoncerer hermed, at vi vil gennemføre en økonomisk uafhængig kampagne for at få det til at ske. Vi vil føre kampagne ud fra dette program og støtte eller være imod kandidater, baseret på, om de vil føre kampagne for disse ideer. Vi søger at skabe store blokke af vælgere i afgørende kongresdistrikter til at slutte sig til os.

Begge partier kontrolleres af Wall Street. Begge partier er tilhængere af imperiesystemet efter Anden Verdenskrig for relationerne mellem nationer, et system, der har frembragt evindelige krige og folkemord og nu, en farlig, ny kold krig. Demokraterne har til hensigt at bruge disse midtvejsvalg til at stille præsidenten for en rigsret (impeachment). Republikanerne er fanatiske tilhængere af økonomiske aksiomer, der vil ødelægge Trumps præsidentskab, samtidig med, at de nominelt støtter præsidenten.

Vort program har to flanker. Afslut kuppet imod præsidenten og retsforfølg de ansvarlige. Gennemfør LaRouches Fire Love for USA's økonomiske genrejsning, og slut USA til Kinas store Bælte & Vej Initiativ for økonomisk udvikling.

Dette vil skabe millioner af produktive jobs, her og internationalt, samtidig med, at det også vil skabe en særdeles fundamental og bydende nødvendig forandring i de strategiske relationer. Under LaRouche-programmet vil nationer samarbejde omkring store projekter, der fremmer menneskehedens

fælles mål, snarere end at konfrontere hinanden som geopolitiske modstandere i hybridkrige, hvor selve menneskeheden konstant står og vipper på randen af termonuklear udslettelse.

Her er LaRouches Fire Love. De er ikke adskilte planker. Hver og én af disse love må forstås og gennemføres sammen.

- Genindfør Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, og gør det nu, forud for det umiddelbart overhængende kollaps af finansboblen, som Wall Street har opbygget i kølvandet på 2008.
- Vend tilbage til et system for et topstyret, nationalt (statsligt) banksystem, der skaber den nødvendige kredit til at sætte vores infrastruktur på en fuldstændig moderne platform. Modellerne for et sådant program findes allerede i form af Hamiltons Nationalbank for USA, Lincolns system med 'greenback'-dollaren og Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation (kreditanstalt for genopbygning).
- Brug det statslige kreditsystem til at skabe en trend for højproduktivitet i forbedringer af beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for individer og husstande i USA. Fremskridt er afhængigt af at opbygge en moderne, national infrastruktur og en kulturel platform, der er befordrende for at nære menneskelig kreativitet.
- Skab en fusionskraftbaseret økonomi og dediker atter nationen til udforskning af rummet. Fusionskraft repræsenterer et kvalitativt spring i befolkningens potentielle, produktive evne og vil blive energikilden til en forberedt udforskning af rummet. Fundamentale videnskabelige fremskridt er hjørnestenen i al økonomisk fremskridt.

Hensigten med disse love, taget sammen, er at skabe en afgørende nødvendig, ny, menneskelig renæssance.

Macron i Kina: Europa må arbejde sammen med Kinas Silkevej

Paris, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at begynde sit officielle tredagesbesøg til Kina i Xi'an, meget symbolsk, som han har for vane, fordi Xi'an er den by, fra hvilken Silkevejene udgår med kurs mod vest. Efter at have besøgt den berømte terrakottahær, der er begravet sammen med kejser Qin (tredje århundrede f.Kr.), holdt han en stærk, fem kvarter lang tale i Daminggongpaladset for dem, der ledsagede ham, inklusive Kinas vicepræsident og andre dignitarer, samt hele den franske, 100 mand store delegation.

På en meget poetisk, men præcis måde, definerede præsident Macron sit syn på omridsene, reglerne og indholdet af et fransk-kinesisk samarbejde i det Nye Silkevejsprojekt, men også for et europæisk-kinesisk samarbejde med det Nye Silkevejsprojekt, eftersom han gjorde sig selv til samtalepartner på Europas vegne i denne henseende.

De væsentligste udtryk, der indikerer en positiv retning og forandring, er: Macrons afvisning af krigsparadigmet og for en udtrykkelig win-win-verden; hans *mea culpa* ('min skyld') for Vesten mht. Irak og Libyen; hans *mea culpa* mht. fransk imperialisme; hans hyldest til kineserne for at have bidraget til en »ny, episk fortælling« for den »trætte« vestlige verden om at forudse en ny drøm.

General de Gaulle havde denne sætning mht. dem, der havde sluttet sig til ham i London efter besættelsen af Frankrig: »Jeg forventede katedralerne (dvs., katolikkerne), og jeg fik

synagogerne (dvs., jøderne)! I dag kunne vi også sige: Vi forventede, at de europæiske tilhængere af suverænitet tilsluttede sig den Nye Silkevej, og vi fik tilhængere af Europa, der benyttede muligheden!« Med et klart, anti-geopolitisk standpunkt, gjorde Macron sig selv til talsmand for et Europa, der sammen med Kina søger at finde en løsning til at få verden tilbage til en win-win-multilateralisme, og som hermed implicit kritiserede USA's »unilateralisme« (Jerusalem) og Rusland (Ukraine). Men bemærk imidlertid, at, for Macron, er EU og euroen ikke et dogme. Under præsidentkampagnen erklærede han, at, hvis hans europæiske indsats ikke virkede, ville han droppe det.

Det andet element, der er allestedsnærværende i hans intervention, er kampen imod klimaforandring og for en verden, der respekterer miljøet. Dette går imidlertid ikke imod investeringer i infrastruktur, industrier og teknologier. Både kineserne, der har indledt en fuld mobilisering mod luft-, jord- og vandforurening, og Macron, er for kernekraft. Dette er mere et udtryk for at snakke *Weltgeist* efter munden, og ikke en 'grøn' ideologi i Malthus-traditionen som sådan.

Hvis Frankrig og Europa fuldt og helt går ind for perspektiverne i den Nye Silkevej, vil de tydeligvis snart løbe ind i en modsigelse: Behovet for en finansiel reform, og etableringen af nationalbanker for at udstede statskredit til investeringer i infrastruktur, industrier og nye teknologier.

Foto: Frankrigs præsident Emmanel Macron indledte sit tredages besøg til Kina med at holde en tale i byen Xi'an, der var udgangspunktet for den gamle Silkevej mod vest.

LaRouches fysisk-økonomiske målemetode,
Del II: Hvordan værdi defineres.
LaRouche PAC Videnskabsteams undervisningsserie 2017 i økonomi:
Lektion 6. pdf og video.

Denne case study er også meget nyttig for at se på den omvendte proces og komme med et par meget vigtige konklusioner i dagens diskussion – og dette er noget, jeg aldrig har hørt hr. LaRouche ikke sige – og det er, at nulvækst, eller såkaldt bæredygtighed, iboende vil slå samfundet ihjel. Det er en fundamental naturlov; og i dette kapitel fastslår han denne pointe …

Download (PDF, Unknown)

Frankrigs Macron i Xi'an: Kina har 'gjort en drøm til virkelighed!' Verden må tilslutte sig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron indledte i dag sit tredages besøg i Kina, i Xi'an, en port til den gamle Silkevej, hvor han hyldede nutidens Bælte & Vej Initiativ (BVI) og sagde, at Kina »har gjort en drøm til virkelighed«. Han omtalte den gamle Silkevej som en skat for civilisationen og roste Kina for at genopfinde den. Kina har genaktiveret forestillingsevnens domæne, sagde han. Frankrig og Kina må begge arbejde sammen om fremtiden; og det samme bør Europa gøre.

Med hensyn til økonomi sagde Macron, at, midt i den unipolære, kapitalistiske verdens krise, bør Kina og Frankrig samarbejde. Han talte om, hvordan Kina har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og nu kan Kina komme til Europa og være med til at gøre det samme dér.

Macrons standpunkt lægger pres på hele den transatlantiske verden, hjemsted for den døende og dødelige Wall Street- og City of London-operation for monetarisme og geopolitik. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche kommenterede, at Macrons handling spænder den tyske regering ind; Berlins og Bruxelles' anti-Kina, anti-BVI-holdning bliver mere og mere isoleret. Se på den omstrukturering af alliancer, der er i gang, for at søge win-win-udvikling med Kina og BVI: Schweiz, Balkanlandene, Østeuropa, Middelhavsområdet og nu, Frankrig. Lokaliteter stiller op på række og kappes om at blive et knudepunkt for den Nye Silkevej, fra Valencia, Spanien, og til Minsk, Belarus, og med mange kandidatbyer imellem.

Den 11. januar vil Macron være i Rom, en route på vej hjem fra Kina, til et todages topmøde for »Med-Seven«, en gruppe nationer i Middelhavsbækkenet, der alle har voksende relationer med Kina og BVI-udviklingsprojekter – Portugal, Spanien, Frankrig, Italien, Grækenland, Cypern og Malta.

Husk, understregede Macron, at BVI virker begge veje: »De gamle Silkeveje var aldrig blot kinesiske. Disse veje kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'.«

Macron lagde særlig vægt på Frankrigs forpligtende engagement til at arbejde sammen med Kina i Afrika, på BVI-projekter for jernbaner, havne og anden infrastruktur med forbindelse til Europa og Asien.

Silkevejs-fremgangsmåden er presserende nødvendig i USA, hvor præsidenten, der har forpligtet sig over for den »glemte mand«, som han i dag gentog det for Farm Bureau-konventet i Tennessee, fortsat applauderer aktiemarkedsboblen, alt imens tog forulykker, broer kollapser og selve den forventede, gennemsnitlige levealder i USA falder. Men dette er ikke et håbløst fortvivlelsens hul; det er et tomrum, der kan fyldes af en viden og ånd for »hvad der må gøres«, som det forklares i LaRouche PAC's nye rapport, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. Aktivistteams er i denne uge linet op for at udlevere eksemplarer af denne rapport i Washington, D.C., til alle 435 kontorer i Repræsentanternes Hus, der atter samledes i dag. Delstatskongresser åbner igen, og andre muligheder for intervention er i fuldt sving for 2018. Der er tre uger til præsident Trump holder sin State of the Union-tale til nationen.

Macrons budskab vil sende chokbølger gennem hele verden på mange fronter, understregede Zepp-LaRouche i dag. Det er en vending af politikken. Brug det til at ruske op i systemet og

installere et andet.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (nr. 2 til højre) og hustru, Peng Liyuan (nr. 1 til højre) tager opstilling til gruppefotografering med den franske præsident Emmanuel Macron (nr. 2 til venstre) og hustru, Brigitte Macron, ved Diaoyutai Statsligt Gæstehus i Beijing, 8. jan., 2018. (Xinhua/Li Xueren)

Danmarks førende pressebureau sætter fokus på Macrons udtalelser om, at Silkevejen bør være et fælles kinesisk-europæisk projekt

København, 8. jan., 2018 – Med en understregning af Helga Zepp-LaRouches udtalelse om, at Macrons besøg til Kina vil forårsage et positivt, internationalt chok, udgav det danske Ritzaus Bureau en historie, der er blevet gengivet i den danske presse, med titlen, »Frankrigs præsident: Kinas nye silkevej går begge veje«. Indledningen lyder: »Under sit besøg i Kina hylder Frankrigs leder et gigantisk projekt, der vil forbinde Kina, Europa og Afrika.« Artiklen er for det meste entusiastisk og skæmmes kun af to reminiscenser af en geopolitisk analyse.

(Danske/svenske læsere kan læse den oprindelige artikel ved at Google på titlen, »Frankrigs præsident: Kinas nye silkevej går

begge veje«.)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej', står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet at det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankerne på Wall Street og i London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den – samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv. – er vokset med $1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske $2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på $80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statsejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en $5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det

samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

Danmark behøver LaRouches handlingsplan inden nyt finanskrak.

RADIO SCHILLER, 8. jan., 2018

https://soundcloud.com/si_dk/danmark-behover-en-handlingsplan-inden-nyt-finanskrak

Seneste politiske analyse v/ formand Tom Gillesberg

Afslut kuppet; Stop den næste krig;
Byg Verdenslandbroen.
Taler af forfatter til EIR's Mueller-dossier
Barbara Boyd og VIPS-medlemmerne
William Binney og Ray McGovern.
Video og pdf.

Vi vil lægge ud med Barbara Boyd. Barbara er forfatter af den særlige undersøgelsesrapport, som nogle af jer måske har set; titlen er »Robert er en juridisk lejemorder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Hun vil være med her på skærmen. Efter hende har vi to talere; William Binney, der sidder her på min højre side, og dernæst Ray McGovern (begge medlemmer af

VIPS). Jeg vil introducere dem hver især, når de taler, selv om jeg ikke ved, om de faktisk behøver ret megen introduktion. Nu til vores første taler.

(Dansk udskrift af Barbara Boyds præsentation)

Download (PDF, Unknown)

Afslut geopolitik, vedtag LaRouches Fire Love for fred – mellem Rusland, Kina og USA. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 4. jan., 2018

Folk må ændre deres tankegang! Det er ikke et nulsumsspil. Det er ideen om, kan vi definere mål for menneskeheden; kan vi gøre det, der blev diskuteret i Federalist Papers allerede i det unge Amerika? Kan vi finde en måde at regere os selv på, der er for det langsigtede perspektiv for vort samfunds overlevelse? Jeg mener, vi kan. Jeg mener, at menneskeslægten er i stand til fornuft; jeg mener endda, vi er i stand til

kærlighed – og folk tror, kærlighed intet har med politik at gøre, men det er ikke sandt! Udfaldet af Trediveårskrigen var en forfærdelig ødelæggelse i Europa, men ud af det kom den Westfalske Fred. Ser man på principperne i den Westfalske Fred, så var de to vigtigste træk, at, for fredens skyld, glem alt ondt, der blev begået af den ene eller den anden side, og koncentrer om fælles udvikling; og det andet princip var, for fredens skyld, så må udenrigspolitik fra nu af være baseret på »den andens interesse, i kærlighed«.

Jeg mener, dette er, hvad Kina gør: Det er i overensstemmelse med ideen om en harmonisk udvikling af alle nationer, og det var John Quincy Adams' politik, så det er ikke fremmed for amerikansk historie. Det var også associeret med humanisme i Europa, med ideerne hos Leibniz, Cusanus og mange andre store personer, der tænkte i forhold til udvikling som historiens mål.

Så vi befinder os alle sammen i en afgørende forandring af æraen, hvor vi må lade geopolitikkens æra bag os og bevæge os til en helt ny fase i civilisationens historie.

Download (PDF, Unknown)

Online-brochure: LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye

Silkevej.
Opdateret version

Se opdateret version af brochuren: LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej.

Online-version.

Desperat britisk angreb befrier Trump for populistisk mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder, har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder »populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagne og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at hyre ruslandseksperten fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten

Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forræderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden … Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre … Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld, end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klapfælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis

for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trumps virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemorder Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.

VIPS' William Binney advarer: Russiagate-løgnene, der propagerer for krig, må stoppes

3. jan., 2018 – Top-whistlebloweren fra det Nationale Sikkerhedsbureau (NSA), William Binney, har igen angrebet den farlige »Russiagate«-svindel i et interview med Dennis Bernstein, der blev offentliggjort af *ConsortiumNews* den 1. jan., med overskriften, »De stadig manglende beviser for Russiagate«. Bernstein talte med Binney den 28. dec., en uge efter, at VIPS (Veteran Intelligence for Sanity) offentliggjorde sit seneste memorandum til præsidenten, som blev udgivet på *ConsortiumNews'* reserverede sider til »VIPS Memoer«.

Forespurgt af Bernstein om, hvorfor han er bekymret »over Russiagate-efterforskningen og McCarthy-taktikkerne, der bruges«, gik Binney direkte til sagens kerne:

»Til syvende og sidst er min hovedbekymring den, at dette kunne føre til en reel krig med Rusland. Den kurs bør vi under ingen omstændigheder følge. Vi må komme ud af alle disse krige. Jeg er også bekymret over, hvad det er, vi gør ved vores eget demokrati. Vi tramper på de fundamentale principper, der er indeholdt i Forfatningen. Den eneste måde, hvorpå alt dette kan vendes, er at begynde at lægge sag an mod disse personer, der deltager i og håndterer disse aktiviteter, som ganske klart er forfatningsstridige.«

Binney vil tale i New York City den 5. jan. kl. 19 (EST) sammen med sin kollega i VIPS, Ray McGovern, og Barbara Boyd

fra LaRouche PAC, på LaRouche PAC's borgermøde, over spørgsmålet, »Afslut kuppet, stop den næste krig og byg Verdenslandbroen«. Mødet streames live på LaRouche PAC's hjemmeside.

Foto: Medlem af VIPS, William Binney.

Europa og USA har et valg: Gå med i Kinas Bælte & Vej, eller også bliv henvist til sidelinjen

3. jan., 2018 – Med et tilbageblik på 2017 og et blik fremad på 2018 skriver Brian Caplen, redaktør for *The Banker*, et månedsmagasin, der ejes af *Financial Times*, at det giver god mening for vestlige foretagender at gå med i Kinas Bælte & Vej, en »massiv investering i infrastruktur, som kræver $1,3 billion fra lånere såsom Kinas fire store, statsejede [sic] banker, der udlånte $90 mia. til forbundne projekter i 2017; China Development Bank, der har afsat $900 mia.; Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; og den Ny Udviklingsbank. Kina har ligeledes oprettet en $40 mia. stor Silkevejsfond.

Vestlige institutioner og selskaber står over for det sædvanlige dilemma, når de overvejer kinesiskledede fællesprojekter. Vil de indgå i et forehavende, som de er betænkelige ved, eller vil de træde ud på sidelinjen?«, spørger Caplen.

»… Men hvad så siden, vestlige foretagender måtte have af reservationer, så går OBOR fremad og er epokegørende. Den

eneste fornuftige holdning er at blive involveret, insistere på høje standarder og tjene de profitter, der er tilgængelige …

Kinesiske selskaber udnytter situationen fuldt ud ved at anskaffe sig logistikcentre og havne i OBOR-lande. Forretningsforbindelser skabes, selv inden for felter, der ikke er knyttet til infrastruktur og byggeri, såsom digital annoncering. Vestlige erhvervsledere bør lægge deres bekymringer til side og få mest muligt ud af denne mulighed. De kunne endda forbedre dens gennemførelse i processen.«

Flere advarsler om finanskrak i 2018

Mandag, 1. jan., 2018 – Morgan Stanleys researchafdeling forudså et krak i selskabsgældsboblen i 2018, i en researchberetning ved årets slutning, der blev cirkuleret den 30. dec. NASDAQ-websiden opsummerede Morgan Stanley-rapporten som følger: »Research-teamet [hos Morgan Stanley] har nu et meget dystert syn på kreditmarkederne. Banken siger, at selskaber har udstedt alt for meget gæld, især, fordi de brugte pengene til at tilbagekøbe aktier; og, med rentesatser og afkast, der sandsynligvis vil stige, kunne dette sætte mange i vanskeligheder. Apple er et af de selskaber, der nævnes som værende truet. 'Markeder forventer en glidende nedtrapning af kvantitativ lempelse. Det gør vi ikke.' MS forventer, at markeder af investeringsgrad (eks. obligationer af god kvalitet, der ikke har risiko for ikke at blive tilbagebetalt) vil blive ramt lige så hårdt, som markeder for junkgæld.«

Bankhistoriker og tidligere investeringsbankier Nomi Prins gav en mere detaljeret advarsel i Thruthdig den 29. dec.: »Frem til 1. oktober havde selskabernes udstedelse af gæld af investeringsgrad allerede oversteget $1 billion – og slog hermed tempoet i 2016 med tre uger. Mængden af selskabsgæld af spekulationsgrad (eller junkgæld), der blev udstedt i de første tre kvartaler af 2017, var 17 % højere end hen over samme periode i 2016. Tilsammen betyder det, at udstedelse af amerikansk selskabsgæld står til endnu et rekordår, såvel som også at være det sjette, konsekutive år for forøgelse af udstedelse af selskabsgæld.

»Som historien har vist os, så brister alle bobler … Selskabsgæld i amerikanske selskaber, der ikke er finansielle, som procentdel af BNP, har haft et opsving før hver af de seneste tre recessioner. I år nåede det op på niveauer som før krisen i 2007 … og hvor tidligere, selskaberne brugte noget af deres gæld til at investere i reel vækst, så er selskabernes investeringer denne gang forblevet relativt lave. I stedet har selskaberne været på et indkøbsorgie og har opkøbt egne aktier og herved etableret en tilbagevenden til 2007-niveauet for tilbagekøbsaktier.

Med hensyn til det finansielle, så bliver 2018 et usikkert år med flere bobler, der oppustes af billige penge, efterfulgt af en lækage, der vil begynde med markedet for obligationer eller gæld … Hvis der kommer endnu en finanskrise i 2018, bliver den værre end den sidste, fordi systemet fortsat er forblevet grundlæggende set uden reformer, bankerne fortsat er for store til at lade gå ned, og Fed og andre centralbanker fortsætter med at kontrollere pengestrømmen til disse banker (og til markederne) ved at fastholde lave omkostninger for pengene.«

Kim Jong-un genåbner kommunikationslinje til Sydkorea

3. jan., 2018 – Pyongyang har genåbnet kommunikationskanalerne mellem Syd og Nord. Ifølge en rapport her til morgen i *Korea Herald*, ringede Nord til Syd gennem Panmunjom-våbenstilstandcentret kl. 3:30 p.m. lokal tid, i dag. Ifølge Ministeriet for Genforening varede opkaldet 20 minutter, under hvilken periode de to siders kommunikationsofficerer tjekkede for mulige fejl i den inter-koreanske forbindelse.

Nordkorea brød sin tavshed tidligere på dagen, da Ri Son-kwon, chef for Nordkoreas afdeling, der håndterer inter-koreanske anliggender, annoncerede planen om at genoptage forbindelseslinjen kl. 3:00 p.m. (Nordkorea er 30 minutter bag efter Sydkorea). Ri sagde, at Kim hilser velkommen præsident Moon Jae-ins ordrer, som han udstedte på et regeringsmøde tirsdag, om at iværksætte forberedelser til Nordkoreas deltagelse i Vinterolympiaden og sagde, at Kim understregede, at en forbedring af de inter-koreanske relationer var op til regeringerne for de to Korea'er, en hentydning til Pyongyangs bekymringer over amerikansk involvering.

Genåbningen af telefonlinjen blev hilst velkommen i Seoul.

»En genoprettelse af kommunikationer er signifikant. Det vurderes, at [inter-koreanske kommunikationer] er ved at antage en struktur, der vil gøre kommunikation mulig på ethvert tidspunkt«, sagde Yoon Young-chan, senior-pressesekretær for præsidenten. Han sagde endvidere, »jeg mener, det signalerer en bevægelse hen imod et miljø, hvor kommunikation vil være mulig til alle tider«.

Sydkoreas udenrigsminister Kang Kyung-wha talte i telefon med den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson i dag og

forklarede Seouls standpunkt mht. åbningen mod Nord.

Nikki Haley, John Boltons protege, der nu er USA's FN-ambassadør, dummede sig typisk, da hun blev spurgt om åbningen af forhandlinger mellem de to Korea'er: »Vi vil ikke tage nogen forhandlinger seriøst, hvis de ikke gør noget for at udelukke alle atomvåben i Nordkorea … Nordkorea kan tale med hvem, de vil, men USA vil ikke anerkende det eller acceptere det, før de indvilger i at udelukke de atomvåben, de har.«

Foto: Nordkoreas leder Kim Jong-un holder sin nytårstale.

Beslutning for det nye år: Ud med geopolitik!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. jan., 2018 – Fra og med denne første uge af året 2018 er prioriteten for det nye år klar: Drop geopolitik og ban vejen for en ny æra for relationer mellem nationer for udvikling, og ligeledes for nationale, økonomiske goder.

I USA er Russia-gate/Trump-gate-operationen i stigende vanskeligheder, med sit mål med at bringe præsidentskabet til fald for at forhindre præsident Trumps fordelagtige samarbejde med Rusland og Kina. Onsdag, den 3. jan., er FBI og Justitsministeriet af Repræsentanternes Hus' Særlige Efterretningskomite, hvis formand er kongresmedlem Devin Nunes, blevet beordret til at fremlægge optegnelser i forbindelse med anti-Trump dossieret fra 2016, udarbejdet af britisk efterretning, og hvilke dokumenter man tilbageholdt og løj om i 2017.

Trump selv er fortsat i offensiven. I dag før daggry tweetede

han og rejste spørgsmål om skyld og fængsling for James Comey (FBI-direktør 2013 til 9. maj, 2017, hvor han blev fyret); og han udfordrede FBI's favoritisme over for »uærlige Hillary Clintons topassistent, Huma Abedin«, der overtrådte sikkerhedsprotokoller, da hun overførte klassificerede e-mails til sin mands computer. Trump sagde, »Deep State-Justitsministeriet må omsider skride til handling« over for trioen.

Men tiden er ikke til selvtilfredshed. Rådgiver til Trump Roger Stone påpegede korrekt i denne uge i et interview, at der er tre seriøse scenarier i spil imod Trump og nationen. Fjendens Plan A er Russia-gate; Stone ser dette som i vanskeligheder. Plan B er at aktivere fjernelsen af Trump gennem det 25. forfatningstillæg; Stone ser de vedvarende angreb mod Trump som værende »uegnet« som et tiltag for denne plan. Og sluttelig, Plan C: mord. Husk, at dette perspektiv grundlæggende set svarer til det, som London-slænget fremlagde mod Trump for et år siden i avisen *The Spectator* (»Vil Donald Trump blive myrdet, afsat i et kup eller blot impeached?«, 21. jan., 2017). Stone refererer til personer i denne lejr, inklusive internt i Trumps egen administration, som »globalistiske insiders«.

Dette er den sammenhæng, i hvilken den kamp, vi har omkring spørgsmål om angivelige »økonomiske« politikker, skal forstås. Det udgør alt sammen den samme kamp som geopolitik. »Wall Street«/London-elementet i Washington, D.C., som [finansminister] Steven Mnuchin og andre i Trump-administrationen er indbegrebet af, agiterer for den linje, at den amerikanske økonomi går fremragende. Hvorfor? De siger, »aktiemarkedet er oppe; alle kan blive rige; underskuddet bliver skåret ned«, osv. Og Trump må ride med på vognen. Han må »tale« om infrastruktur og glemme alt om jobs, virkelighed og sine kampagneløfter. I dag skal Trump holde møde om infrastruktur i Det Hvide Hus med Gary Cohn, direktør for Det Hvide Hus' Nationale Økonomiske Råd, og tidligere chef for

Goldman Sachs.

For at bryde igennem dette kontrollerede miljø, vil et trykt eksemplar af LaRouche PAC's brochure, »LaRouches Fire Love; De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«, blive uddelt til samtlige 100 kontorer i Senatet den 4. januar, af frivillige hold. I næste uge vil brochuren ligeledes blive uddelt i Repræsentanternes Hus. Sammen med en e-version af rapporten – hvis første version blev udlagt i foråret 2017 – fremlægger dette nye initiativ den eneste farbare vej for virkelig at handle på »infrastruktur« – med Glass/Steagall-bankopdeling, bankpraksis i Hamiltons tradition og kredit-reorganisering, samt en forpligtelse til videnskab.

Se på et succesfuldt eksempel på udenrigspolitik for infrastruktur i Afrika. Nytårsdag fandt en åbningsceremoni sted for den officielle åbning af kommercielle operationer på den nye, elektrificerede jernbane, der løber 756 km fra Djibouti til Addis Abeba, Etiopien. Jernbanen, der er den første linje over grænserne af sin art i Afrika, blev bygget af firmaer fra Kina, hvis ambassadør til Etiopien i går kaldte den for en »jernbane for venskab«.

Alt dette står i kontrast til det seneste, farlige udbrud af geopolitik, centreret omkring fremstødet for destabilisering og regimeskifte i Iran. Lyt til BBC for at høre Londons »manuskript« imod den iranske regering for krænkelser af menneskerettigheder, over behandlingen af demonstranter. USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, følger nu slavisk dette manuskript og fremlægger forslag til handling fra FN's side, midt i koret af andre vilde trusler og beskyldninger mod Iran.

Kilden til denne geopolitik vil blive diskuteret på et særligt LaRouchePAC-arrangement i New York City fredag, den 5. januar, med titlen, »Afslut kuppet, stop den næste krig, byg Verdenslandbroen«. Paneldeltagerne vil være William Binney og Ray McGovern fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity

(VIPS) og Barbara Boyd, der har skrevet LaRouche PAC's pamflet, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«.

Foto: LaRouche PAC organiserer på en undergrundsstation på Manhattan.

Meddelelse: Helga Zepp-LaRouche:
Afslut geopolitik og vedtag LaRouches Fire Love:
torsdag, 4. jan. 2018 kl. 18 dansk tid.
Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast

newparadigm.schillerinstitute.com

I sin nytårshilsen opgjorde præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, de fremmeste spørgsmål, der omgående må adresseres i det nye år, ved at fastslå, at der er »grund til optimisme for de kommende år, fordi løsninger findes. Lad os blot gennemføre dem på en beslutsom måde«. Disse løsninger begynder med Kinas globale initiativ, ved navn Bælte & Vej Initiativet, sagde hun, og som i det forgangne år har åbnet op til at omfatte flere end halvfjerds nationer.

Det er nu af afgørende betydning, at USA og de europæiske nationer tilslutter sig, med det transatlantiske område, der står over for et nyt, denne gang større finanskrak, med selskabs-gældsboblen i spidsen, som nu truer med at briste, med mindre det transatlantiske områdes økonomier skifter fra spekulative bobler og til reel, fysisk produktion, især inden for de mest avancerede infrastrukturteknologier. Kinas økonomiske fremskridt i løbet af de seneste år demonstrerer, at denne fremgangsmåde virker og har løftet hundreder af millioner af mennesker ud af fattigdom og skabt sund optimisme mht. fremtiden. For USA og Europa betyder det, at tiden nu er inde til at gennemføre LaRouches Fire Økonomiske Love, der bør udgøre grundlaget for præsident Trumps økonomiske initiativer i sin 'Tale om nationens tilstand' (State of the Union).

Ikke overraskende gør de finansoligarker, der skabte denne uløselige, spekulative gældsboble, fremstød for geopolitiske konfrontationer for at forhindre USA og Europa i at deltage i et »win-win«-samarbejde med Kina og den stadigt voksende kreds af allierede.

I sidse del af sidste år indledte Schiller Instituttet disse torsdags-webcasts for at give sit voksende antal tilhængere og støtter en ugentlig opdatering fra fr. LaRouche, der har spillet en førende rolle i at bringe »Silkevejsånden« til folk, der ellers holdes som gidsler for Vestens 'Fake News'-medier. Lyt med på torsdag, og hver torsdag – lad os gøre 2018 til året, hvor geopolitikkens doktriner for altid bliver opgivet, og det Nye Paradigme bliver virkeliggjort.

Bernhard Riemann og formen på økonomisk rum
LaRouche PAC Videnskabsteams Undervisningsserie i økonomi 2017.
Lektion 5. pdf

En forståelse af, hvad LaRouche tænker, af, hvad hans indsigter i økonomi og hans fremgangsmåde er, og en hel del mere undersøgelse og udarbejdelse af en fuld, økonomisk teori på denne basis, burde være et af de mest presserende behov blandt økonomiske tænkere i verden i dag. Alle mennesker har brug for at vide, hvordan Lyndon LaRouche kommer til sine konklusioner; hvad hans økonomiske synsmåde, som nu i stigende grad er i færd med at forme en stor del af politikken i verden, er.

Download (PDF, Unknown)

Modstanderne er Wall Street og Londons City – De allierede er Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. januar, 2018 – Om kun fire uger vil præsident Trump holde en State of the Union Address – tale om nationens tilstand – med sit løfte om at genopbygge Amerikas økonomiske infrastruktur, der står på spil og er tvivlsomt. USA og Europa står over for et nyt finanskrak, centreret omkring Wall Street og City of London, og præsidenten spilder tiden med at foregive, at aktiemarkedet repræsenterer en stor genrejsning af den amerikanske økonomi.

Det amerikanske folk, der har samlet sig omkring os for at forsvare præsidenten mod det britiske angreb under ledelse af den juridiske lejemorder Robert Mueller, må få Trump og Kongressen til at begribe, at der ikke har været tale om nogen økonomisk genrejsning. Der kommer flere og flere advarsler, der siger, at den enorme gældsboble i selskaberne er ved at være klar til at briste, og en drastisk skattelettelse til disse selskaber vil blot tvinge mere luft ind boblen og få den til at eksplodere.

Vi må meget hurtigt bryde Wall Street-bankerne op, før dette krak kan nå at indtræffe, og skabe reel værdi og produktivitet gennem at udstede – ikke $1 billion – men derimod mindst $2-3 billion i ny statskredit til at bygge ny, national infrastruktur på højeste teknologiske niveau. Dette omfatter et netværk af højhastighedsjernbaner, der skal bygges lige så hurtigt og effektivt, som nationer som Kina og Japan har bygget dem. Det omfatter avancerede teknologier for kernekraft, og det omfatter at få NASA tilbage på hele Månen og omkring den; og det omfatter teknologi for fusionskraft, så

vi kan tage til Mars.

Finansministeren og Wall Street har solgt den idé til præsident Trump, at den amerikanske økonomi skulle befinde sig i et stort opsving. Men, hvorfor var dollarkursen så lav i forhold til andre, store valutaer i 2017, og hvorfor falder den stadig efter skattelettelser og rentestigninger? Hvorfor stiger dødsraten fortsat i Amerika, og hvorfor falder den forventede levealder fortsat? Hvorfor nåede det sandsynlige tal for dødsfald som følge af overdosis af opiater op på et ugudeligt 70.000 i 2017, inklusive hundreder af mennesker, der døde af overdosis *mens de var på arbejde?* Og hvorfor, sidste gang, selskaber fik muligheden for at hente penge hjem fra udlandet til en superlav skattesats i 2005, brugte de da 95 % af det til at opkøbe aktieandele og uddele dividender? Hvad var det, der fulgte kort tid efter – velstand, eller et globalt finanskrak?

Præsident Trumps fejltagelser med denne såkaldte økonomiske genrejsning gør det vanskeligere, nu, at få den reelle genopbygning af amerikanernes ødelagte infrastruktur, som han ønsker, og som han vil kræve i sin State of the Union tale. Amerikanske aktivister må nu få dette til at ske: At fikse det, som præsident Eisenhower for 65 år siden kaldte »de rystende mangler for at imødekomme krav som følge af katastrofer eller forsvar«, som vi nu atter ser det i ødelæggelserne efter orkaner, strømsvigt, ukontrollable brande og togulykker. Det vil kræve en masse statskredit, og *EIR*-magasinets stifter Lyndon LaRouche har defineret, hvordan det skal gøres.

Præsidenten er endnu hårdere angrebet af geopolitisk tænkning, som kræver udenlandske modstandere, hvis besejring gennem krig eller på anden vis må være målet for amerikansk »sejr«. Vil han konfrontere Kina over »handel«? Kina bygger store infrastrukturprojekter i hele verden og arbejder på at fjerne fattigdom, *inklusive i USA*, hvor investeringer nu giver håb til guvernør Justice i Vest Virginia, vores tredjefattigste

stat.

Vores job frem til denne dato, den 30. januar, er at få præsidenten og denne, ikke 'gør ingenting', men 'ved ingenting' Kongres til at tilslutte USA Bælte & Vej Initiativet, Kinas »Nye Silkevej«.

Så kan vi synge den gamle nytårssang:

»Should geopolitics be forgot
And buried for all time?
Should war and plunder be forgot,
For the aims of all mankind?
"For all of mankind, my jo,
For all of mankind,
Let war and plunder be forgot
For the aims of all mankind!«

Frit oversat:

Melodi, 'Skuld gammel venskab rejn forgo'

»Skuld geopol'tik ren forgå, For altid kules ned?

Skuld krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed?

For fælles men'skehed, åh ja, For fælles men'skehed,

Lad krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed!«

Foto: Præsident Donald Trump underskriver Direktiv 1 for Rumfartspolitik. 11. dec., 2017.

(Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)